

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Abundantia. 19. Januarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

S. ABUNDANTIA:

19. Januarii.

Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum, & hac est victoria, qua vincit mundum fides nostra.

S. Ioan. Ep. 1. cap. 5.

Satis laudasse ABUNDANTIAM videri possem, si illud modò dicerem, & natam & mortuam laudatam ultrò ab ære Campano fuisse. Adjiciam tamen alia pluscula. Cum sacro fonte tingeretur, dicuntur lampades templi suapte sponte accensæ & infantium lucem, & urbi infantem gratulatæ esse, ipsaq; ABUNDANTIA jam tunc in innocentis faminae patrocinium (adulterii rea agebatur) fuisse facunda. Jam octennem ferunt ab icone Pueruli IESU, MATRIS sinum insidentis pomum aureum, quod manu fortè pictum gestabat, petiisse, & adeò impetrasse; *αριδαρον* deinde flores (ab hyeme donatos) eidem attulisse, & ut acciperet, persuasisse. Sed hucusque cælum cum puella lasit; quæ dicam, severiora sunt. Itaque memorant cum Majolo Abbate matreque; Jerosolymam iniisse, cum cætera Christi vestigia

stigia

stigia, tum illa potissimum venerabundam
 exosculatam fuisse, ubi ille pondere Crucis
 fessus obviam MATREM habuit, heu! alte-
 ram tunc oculis suis crucem; hinc lachrimis
 diffluere voluisse ABUNDANTIAM; hinc
 flagris ita in sese sævisse, ut sicut oculi in fon-
 tem, ita sanguis fusus in rivos abire videretur.
 Abhinc Angelo Duce in antrum Onuphrii
 devenisse, illicque faminam viri vitam vix-
 isse. Ad extremum repertam à patre redu-
 ctamq; in patriam, omnem, hoc mortuo,
 hereditatem egenis cessisse, mortuam dein-
 de etiam ipsam pro funere ab Angelis lau-
 datam cantu fuisse. *EX FERTAY.*

MEDITATIO

De constantia in pie susceptis.

1. **A**D finem usque constanter perseveret, qui
 mercedem sperat laborum suorum: Domi-
 nus non mutatur, dedecet servos mutari. An non
 sequum est, ad brevissimum vitæ tempus ejus non
 esse, qui noster futurus est totâ æternitate? virtus
 hæc parùm placet Deo, quæ augetur vel minuitur
 pro nostrâ levitate.

2. Nihil planè suscipias, nec ad gloriam quidem
 divinam, quin prius, quid inde sequi possit, dili-
 genter prævideris; Ubi verò quidpiam suscepisti
 ad Dei gloriam, continuo spretis difficultatibus suis

septum

ceptum perſe . Martyres nullis unquam cruciati-
 bus a Chriſtiana fide potuere dimoveri . Sancti in
 poenitentiae laboribus perfeverarunt , carne relu-
 ctante , & Damone tentationes plurimas immit-
 tente .

3. Augendarum fortunaru occasio ſi detur , pro-
 teinus , & quovis periculo arripitur ; deficit animus ,
 ſi Dei cultus augendus ſit . Nunquam plane defa-
 tigaremur in via virtutis ; ſi vitæ brevitatem & in-
 certum finem , ſuppliciorum atrocitatem , & præ-
 miorum magnitudinem ſpectaremus . Excitemus
 languentem , & ſocordè animum id genus ſtimulis .
*Mercenarius , quod grave perpendit ex opere , leve existi-
 mat ex remuneratione . Greg.*

S. SEBASTIANVS.

20. Januarii.

*Intrate per anguſtam portam : quia
 lata porta , & ſpatoſa via eſt ,
 qua ducit ad perditionem , &
 multi ſunt , qui intrant per eam .
 Chriſtus . Matth . cap . 7 .*

A Nno poſt CHRISTVM natum LXXX
 VI. ſupra CC. Marcus & Marcellianus
 Chriſtiani milites ad defectionem vehementer

D

ter